

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 1092/2010,

24. november 2010,

finantssüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve kohta Euroopa Liidus ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamise kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ⁽¹⁾,võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Finantsstabiilsus on eeltingimus selleks, et reaalmajanduses oleks võimalik tagada tööhõive, laenu ja kasv. Finantskriis on toonud esile finantsjärelevalve olulised puudujäägid, mis ei suutnud prognoosida ebasoodsaid arenguid makrotasandi usaldatavusjärelevalve valdkonnas ning vältida ülemääraste riskide kuhjumist finantssüsteemis.
- (2) Euroopa Parlament on korduvalt kutsunud üles tugevdama tõeliselt võrdselt võimalusi kõikidele osalejatele liidu tasandil, osutades tõsistele puudustele liidu järelevalves üha integreeritumate finantsturgude üle (13. aprilli 2000. aasta

resolutsioonis komisjoni teatise „Finantsturgude raamistiku rakendamine: tegevuskava” kohta, ⁽⁴⁾ 21. novembri 2002. aasta resolutsioonis Euroopa Liidu usaldatavusjärelevalve eeskirjade kohta, ⁽⁵⁾ 11. juuli 2007. aasta resolutsioonis valge raamatu: finantsteenuste poliitika (2005–2010) kohta, ⁽⁶⁾ 23. septembri 2008. aasta resolutsioonis koos soovitud riskifondide ja erakapitali investimisfondide kohta komisjonile, ⁽⁷⁾ 9. oktoobri 2008. aasta resolutsioonis soovitud komisjonile Lamfalussy protsessi järelemeetmete kohta: edaspidine järelevalvestruktuur, ⁽⁸⁾ 22. aprilli 2009. aasta seisukohas muudetud ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventus II) ⁽⁹⁾ ning 23. aprilli 2009. aasta seisukohas ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus reitinguagentuuride kohta) ⁽¹⁰⁾.

- (3) Komisjon tegi 2008. aasta novembris Jacques de Larosièrre'i juhitud kõrgetasemelisele töörühmale ülesandeks esitada komisjonile soovitus selle kohta, kuidas tugevdada Euroopa järelevalvekorda, et paremini kaitsta kodanikke ja taastada usaldus finantssüsteemi vastu.
- (4) Kõrgetasemeline töörühm soovitas oma 25. veebruari 2009. aasta lõpparuandes (de Larosièrre'i aruanne) lisaks muudele aspektidele luua liidu tasandil asutus, mille ülesanne on teostada järelevalvet kogu finantssüsteemi riskide üle.

⁽¹⁾ ELT C 270, 11.11.2009, lk 1.⁽²⁾ 22. jaanuari 2010. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 22. septembri 2010. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 17. novembri 2010. aasta otsus.⁽⁴⁾ EÜT C 40, 7.2.2001, lk 453.⁽⁵⁾ ELT C 25 E, 29.1.2004, lk 394.⁽⁶⁾ ELT C 175 E, 10.7.2008, lk 392.⁽⁷⁾ ELT C 8 E, 14.1.2010, lk 26.⁽⁸⁾ ELT C 9 E, 15.1.2010, lk 48.⁽⁹⁾ ELT C 184 E, 8.7.2010, lk 214.⁽¹⁰⁾ ELT C 184 E, 8.7.2010, lk 292.

- (5) Komisjon tervitas ja toetas igati 4. märtsi 2009. aasta teatistes „Euroopa majanduse elavdamine” de Larosière'i aruande soovitusi. Euroopa Ülemkogu jõudis 19. ja 20. märtsil 2009. aastal toimunud kohtumisel kokkuleppele, et liidus on vaja täiustada finantseerimisasutuste tegevust reguleerivaid õigusakte ja kõnealuste asutuste järelevalvet ning et tegevuse aluseks võetakse de Larosière'i aruanne.
- (6) Komisjon soovitas 27. mai 2009. aasta teatistes „Euroopa finantsjärelevalve” viia liidu tasandil läbi finantsstabiilsuse tagamise praeguse korra mitmed reformid, soovitudes eelkõige luua makrotasandi usaldatavusjärelevalve eest vastutava Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu. Nõukogu toetas 9. juuni 2009. aasta istungil ja Euroopa Ülemkogu toetas oma 18. ja 19. juuni 2009. aasta kohtumisel komisjoni soovitusi ning mõlemad tervitasid komisjoni kavatsust esitada seadusandlike aktide ettepanekud, et uus raamistik hakkaks kehtima 2010. aasta jooksul. Kooskõlas komisjoni seisukohtadega jõuti muu hulgas järeldusele, et Euroopa Keskpang (EKP) „peaks pakkuma Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule tuge analüüsi, statistika, halduse ja logistika valdkonnas, tuginedes vajaduse korral ka liikmesriikide keskpankade ja järelevalveasutuste tehnilistele nõuannetele”. EKP poolt Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule antav toetus ja ka Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ülesanded ei tohiks piirata põhimõtet, et vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingule (ELi toimimise leping) on EKP oma ülesannete täitmisel sõltumatu.
- (7) Võttes arvesse finantsturgude rahvusvahelist integratsiooni ja finantskriiside levimise riski, on vaja liidult jäägitut pühendumist ülemaailmsel tasandil. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu peaks kasutama kõrgetasemelise teaduskomitee eriteadmisi ja võtma kõik vajalikud kohustused ülemaailmsel tasandil, et tagada liidu seisukoha arvessevõtmine finantsstabiilsust puudutavates küsimustes, tehes selleks eelkõige tihedat koostööd Rahvusvahelise Valuutafondi (IMF) ja finantsstabiilsuse nõukoguga, mis peaksid andma varajasi hoiatusi ülemaailmsete makrotasandi riskide kohta, ning kõigi G-20 rühma partneritega.
- (8) Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu peaks muu hulgas aitama rakendada IMFi, finantsteenuste nõukogu ja Rahvusvaheliste Arvelduste Panga (BIS) poolt G-20-le esitatud soovitusi.
- (9) G-20 rahandusministrite ja keskpanga juhatajatele esitatud IMFi, finantsteenuste nõukogu ja BISi 28. oktoobri 2009. aasta aruandes „Finantseerimisasutuste, turgude ning instrumentide süsteemse tähtsuse hindamise suunised: esimesed tähelepanekud” märgitakse ka, et süsteemse riski hindamine võib varieeruda sõltuvalt majanduskeskkonnast. Seda mõjutavad ka finantsinfrastruktuur ja kriisiohjemeetmed, samuti suutlikkus häirete korral reageerida.
- Finantseerimisasutused võivad olla süsteemset olulised kohaliku tasandi, riigi või rahvusvahelise finantssüsteemi ja majanduse seisukohast. Peamised kriteeriumid, mis aitavad määrata finantsturgude ja finantseerimisasutuste süsteemset tähtsust, on suurus (finantssüsteemi ühe osa pakutavate finantsteenuste maht), asendatavus (mil määral on süsteemi muud osad häire korral võimelised samu teenuseid pakkuma) ja vastastikune seotus (seos süsteemi teiste osadega). Nimetatud kolmel kriteeriumil põhinevat hindamist tuleks täiendada viitega finantssüsteemi haavatavusele ja institutsionaalse raamistiku võimele finantssüsteemi häiretega toime tulla ning see peaks võtma arvesse mitmeid lisategureid, nagu muu hulgas konkreetsete struktuuride ja ettevõtlusmodelite keerukus, finantsautonoomsuse ulatus, järelevalve intensiivsus ja ulatus, rahastamiskorra läbipaistvus ning finantseerimisasutuste üldist riski mõjutavad sidemed.
- (10) Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ülesanne on jälgida ja hinnata süsteemset riski tavalistel aegadel, et vähendada süsteemi haavatavust süsteemsete komponentide häirete suhtes ja parandada finantssüsteemi vastupidavust kriisilukordades. Sellega seoses peaks Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu aitama kaasa finantsstabiilsuse tagamisele ning siseturule ja reaalmajandusele avalduva negatiivse mõju leevendamisele. Oma ülesannete täitmiseks peaks Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu analüüsima kõigi asjakohast teavet.
- (11) Liidu praeguses järelevalvekorras pööratakse liiga vähe tähelepanu makrotasandi usaldatavusjärelevalvele ning seostele üldisemas makromajanduslikus keskkonnas asetleidvate arengute ja finantssüsteemi vahel. Vastutus makrotasandil usaldatavusjärelevalve analüüsimise eest on killustunud ning analüüse teostavad eri tasandi ametiasutused, samuti puudub mehhanism tagamaks, et makrotasandi usaldatavusriskid määratakse kindlaks piisavalt täpselt ning et hoiatused ja soovitusid edastatakse selgelt, neid järgitakse ja neile reageeritakse. Liidu ja ülemaailmsete finantssüsteemide nõuetekohane toimimine ja nendega seotud ohtude leevendamine nõuab makro- ja mikrotasandi usaldatavusjärelevalve tõhusamat sidumist.
- (12) Hiljuti kujundatud makrotasandi usaldatavusjärelevalve nõuab usaldusväärset ja kõrgetasemelist juhtimist. Arvestades EKP presidendi olulist rolli ning usaldusväärset rahvusvahelist ja Euroopa tasandil, samuti de Larosière'i aruande soovitusi, peaks EKP president olema Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu eesistujaks esimesed viis aastat pärast käesoleva määruse jõustumist. Lisaks tuleks suurendada ka aruandekohustusi ning Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu organid peaksid saama tugineda kogemuste, tausta ja arvamuste laiale spektrile.

- (13) De Larosière'i aruandes märgitakse ka, et makrotasandi usaldatavusjärelevalvel on mõte ainult siis, kui see saab kuidagi mõjutada mikrotasandi järelevalvet, samal ajal kui mikrotasandi usaldatavusjärelevalve ei saa finantsstabiilsust tulemuslikult kaitsta ilma makrotasandi arenguid vajalikul määral arvesse võtmata.
- (14) Tuleks luua Euroopa Finantsjärelevalve Süsteem, mis koondataks võrgustikku finantsjärelevalves osalejad nii liikmesriikide kui ka liidu tasandil. Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemis osalejad peaksid tegema Euroopa Liidu lepingu artikli 4 lõikes 3 sätestatud lojaalse koostöö põhimõtte kohaselt usalduse ja täieliku vastastikuse austuse vaimus koostööd, et tagada eelkõige omavaheline asjakohane ja usaldusväärne teabevahetus. Liidu tasandil peaks võrgustik koosnema Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogust ja kolmest mikrotasandi järelevalveasutusest: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010 ⁽¹⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve) (edaspidi „Euroopa Pangandusjärelevalve“), Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010 ⁽²⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) (edaspidi „Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve“) ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010 ⁽³⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) (edaspidi „Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve“) (edaspidi koos „Euroopa järelevalveasutused“).
- (15) Liit vajab eraldi asutust, kelle ülesanne on teostada liidu finantsüsteemi usaldatavusjärelevalvet makrotasandil ning kes määraks kindlaks finantsstabiilsusega seotud riskid ja vajaduse korral annaks riskihoiatuse ja/või soovitusi selliste riskidega tegelemiseks. Seega tuleks Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutada uue sõltumatu asutusena, kelle tegevus hõlmab kogu finantssektorit ning erinevaid tagatiste skeeme. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu peaks olema vastutav liidu makrotasandi usaldatavusjärelevalve eest ning ei tohiks olla juriidiline isik.
- (16) Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu peaks koosnema haldusnõukogust, juhtkomiteest, sekretariaadist, teaduslikust nõuandekomiteest ja tehnilisest nõuandekomiteest. Teadusliku nõuandekomitee koosseisu puhul tuleks arvesse võtta haldusnõukogu poolt vastu võetud nõuetekohaseid eeskirju huvide konflikti kohta. Tehnilise nõuandekomitee asutamisel tuleks arvesse võtta olemasolevaid struktuure, et vältida töö dubleerimist.
- (17) Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu peaks andma hoiatusi ja juhul, kui ta seda vajalikuks peab, esitama üldisi või konkreetseid soovitusi, mis peaksid olema suunatud eelkõige liidule tervikuna või ühele või mitmele liikmesriigile või ühele või mitmele Euroopa järelevalveasutusele või ühele või mitmele liikmesriigi järelevalveasutusele, kusjuures asjakohase poliitilise meetme võtmiseks kehtestatakse tähtaeg.
- (18) Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu peaks välja töötama värvikoodide süsteemi, et huvitatud isikud saaksid riskide olemust paremini hinnata.
- (19) Selleks et suurendada nende mõju ja legitiimsust, tuleks kõnealused hoiatused ja soovitusid vastavalt rangetele konfidentsiaalsuseeskirjadele samuti edastada nõukogule ja komisjonile ning juhul, kui need on adresseeritud ühele või mitmele liikmesriigi järelevalveasutusele, edastatakse need ka Euroopa järelevalveasutustele. Nõukogu arutelud peaks ette valmistama majandus- ja rahanduskomitee kooskõlas oma rolliga, mis on kindlaks määratud ELi toimimise lepingus. Nõukogus asetleidvate arutelude ettevalmistamise ja nõukogule õigeaegsete poliitiliste nõuannete andmise eesmärgil peaks Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu majandus- ja rahanduskomiteed korrapäraselt teavitama ning saatma hoiatuste ja soovitude tekstid kohe pärast nende vastuvõtmist.
- (20) Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu peaks ka jälgima hoiatuste ja soovitude järgimist, võttes aluseks soovitude adressaatide aruanded, et tagada hoiatuste ja soovitude tõhus järgimine. Soovitude adressaadid peaksid võtma asjakohased meetmed ning esitama meetmete võtmata jätmise korral nõuetekohase põhjenduse („tegutse või selgita“ mehhanism). Kui Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu otsustab, et reageering on ebapiisav, peaks ta kooskõlas rangete konfidentsiaalsuseeskirjadega teavitama adressaate, nõukogu ja vajaduse korral asjaomast Euroopa järelevalveasutust.
- (21) Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu peaks üksikjuhtumipõhiselt ja pärast seda, kui ta on piisavalt aegsasti teavitanud nõukogu, et viimane saaks reageerida, otsustama, kas soovitus peaks olema konfidentsiaalne või avalik, pidades seejuures silmas, et avalikustamine võib teatavatel juhtudel soodustada soovitude järgimist.
- (22) Kui Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu tuvastab riski, mis võib seada tõsisesse ohtu finantsturgude nõuetekohase toimimise ja terviklikkuse või kogu liidu finantsstabiilsuse või selle osa stabiilsuse, peaks ta teatama selles olukorras kohe nõukogule. Kui Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu jõuab järeldusele, et tekkida võib eriolukord, peaks ta võtma ühendust nõukoguga ja olukorda hindama. Seejärel peaks nõukogu hindama, kas oleks vaja võtta vastu otsus, mis adresseeritakse Euroopa järelevalveasutustele ja millega määratakse kindlaks eriolukorra olemasolu. Seejuures on äärmiselt tähtis pidada kinni konfidentsiaalsuse nõudest.
- (23) Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu peaks esitama aruanded Euroopa Parlamendile ja nõukogule vähemalt kord aastas ning oluliste finantsprobleemide korral sagedamini. Euroopa Parlament ja nõukogu peaksid saama vajadusel paluda Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogul läbi vaadata konkreetseid küsimusi, mis seonduvad finantsstabiilsusega.

⁽¹⁾ Vaata käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 12.

⁽²⁾ Vaata käesoleva Euroopa Liidu teataja lk 48.

⁽³⁾ Vaata käesoleva Euroopa Liidu teataja lk 84.

- (24) EKP-l ja liikmesriikide keskpankadel peaks tänu oma kogemustele ja kohustuste tõttu finantsstabiilsuse valdkonnas olema makrotasandi usaldatavusjärelevalves juhtiv roll. Kaasata tuleks liikmesriikide järelevalveasutused, et nad jagaksid neile eriomaseid ekspertteadmisi. Mikrotasandil usaldatavusjärelevalve teostajate kaasamine Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu töösse on oluline selle tagamiseks, et makrotasandi usaldatavusriskide hindamine tugineks täielikul ja tõesel teabel finantsüsteemi arengutendentside kohta. Seepärast peaksid Euroopa järelevalveasutuste eesistujad olema Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu hääleõigusega liikmed. Igast liikmesriigist peaks haldusnõukogu koosolekul osalema üks pädevate järelevalveasutuste esindaja, kellel ei ole hääleõigust. 15 sõltumatut isikut peaksid andma Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule avatud vaimus välist eksperdinõu teadusliku nõuandekomitee kaudu.
- (25) Komisjoni voliniku osalemine Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogus aitab luua sideme liidu makromajanduse ja finantsjärelevalve vahel, samas kui majandus- ja rahanduskomitee eesistuja esindab liikmesriikide finantsvaldkonna eest vastutavate ministriumide ja nõukogu rolli finantsstabiilsuse tagamisel ning majandus- ja finantsjärelevalve teostamisel.
- (26) Oluline on, et Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu liikmed täidavad oma ülesandeid erapooletult ja lähtuvad üksnes liidu kui terviku finantsstabiilsusest. Kui konsensust ei ole võimalik saavutada, ei tohiks hoiatuste ja soovitude üle Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogus hääletamisel hääletel olla kaalu ja otsused tuleks üldiselt võtta vastu lihthäälteenamusega.
- (27) Kuna eri finantseerimisasutused ja finantsturud on omavahel seotud, tuleks potentsiaalseid süsteemseid riske jälgida ja hinnata suure hulga asjakohaste makro- ja mikromajanduslike andmete ja näitajate alusel. Süsteemsete riskide hulka kuulub finantsteenuste häire risk, mis on põhjustatud liidu kogu finantsüsteemi või selle osade nõrgenemisest ja millel võivad olla tõsised negatiivsed tagajärjed siseturule ja reaalmajandusele. Igasugune finantseerimisasutus või vahendaja, turg, infrastruktuur ja instrument võib olla süsteemselt tähtis. Seepärast peaks Süsteemsete Riskide Nõukogul olema juurdepääs kogu teabele, mis on vajalik tema ülesannete täitmiseks, säilitades samas kõnealuse teabe vajaliku konfidentsiaalsuse.
- (28) Käesolevas määruses sätestatud teabe kogumise meetmed on vajalikud Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ülesannete täitmiseks ning ei tohiks mõjutata Euroopa statistikasüsteemi õiguslikku raamistikku statistika valdkonnas. Käesoleva määrusega ei tohiks seetõttu piirata Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määruse (EÜ) nr 223/2009 (Euroopa statistika kohta) ⁽¹⁾ ning nõukogu 23. novembri 1998. aasta määruse (EÜ) nr 2533/98 (statistilise teabe kogumise kohta Euroopa Keskpanga poolt) ⁽²⁾ kohaldamist.
- (29) Turuosalisel saavad anda olulise panuse finantsüsteemi mõjutava arengu mõistmisesse. Seepärast peaks Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu vajaduse korral konsulteerima erasektori sidusrühmadega (sealhulgas finantssektori esindajad, tarbijajühingud, finantsteenuste valdkonna kasutajarühmad, mis on loodud komisjoni õigusakti või liidu seadusandliku aktiga) ning andma neile õiglase võimaluse esitada kommentaare.
- (30) Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamine peaks otseselt aitama saavutada siseturu eesmärke. Liidu finantsüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve on liidu üldise uue järelevalvekorra osa, kuna makrotasandi usaldatavusjärelevalve on tihedalt seotud mikrotasandi järelevalvega, mis on tehtud ülesandeks Euroopa järelevalveasutustele. Selleks et kõikidel sidusrühmadel oleks piisav kindlustunne piiriüleste finantstehingute tegemisel, tuleks kehtestada kord, millega võetakse nõuetekohaselt arvesse mikro- ja makrotasandi riskide vastastikust seost. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu peaks jälgima ja hindama finantsstabiilsusega seotud riske, mis tulenevad arengutendentsidest, millel võib olla mõju valdkondlikul tasandil või finantsüsteemile tervikuna. Selliste riskide hindajana peaks Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu toetama liidu integreeritud järelevalvestruktuuri, mida on vaja selleks, et soodustada poliitiliste meetmete õigeaegset ja järjekindlat võtmist liikmesriikides ning sellega vältida erinevaid lähenemisviise ja parandada siseturu toimimist.
- (31) Euroopa Liidu Kohus on kohtuasjas C-217/04 (Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik vs. Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu) 2. mail 2006. aastal tehtud otsusega kinnitanud, et „mitte miski EÜ asutamislepingu artikli 95 [praegune ELi toimimise lepingu artikkel 114] sõnastuses ei luba järeldada, et meetmed, mis ühenduse seadusandja on vastu võtnud sellele artiklile tuginedes, peavad oma adressaatide osas piirduma üksnes liikmesriikidega. Mainitud seadusandja hinnangul võib osutada vajalikuks ühenduse asutuse loomine, mille ülesanne on aidata ühtlustamisprotsessile kaasa olukordades, kus antud sätel põhinevate õigusaktide ühetaolise rakendamise ja kohaldamise hõlbustamiseks tundub kohane võtta vastu soovituslikke täiendavaid ja raammeetmeid.” ⁽³⁾ Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu peaks toetama finantsstabiilsust, mis on vajalik siseturul täiendava finantsintegratsiooni saavutamiseks, teostades järelevalvet süsteemsete riskide üle ning andes vajadusel hoiatusi ja soovitusi. Need ülesanded on tihedalt seotud finantsteenuste siseturgu käsitlevate liidu seadusandlike aktide eesmärkidega. Seepärast tuleb Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutada ELi toimimise lepingu artikli 114 alusel.

⁽¹⁾ ELT L 87, 31.3.2009, lk 164.

⁽²⁾ EÜT L 318, 27.11.1998, lk 8.

⁽³⁾ Euroopa Kohtu lahendid 2006, lk I-03771, lõige 44.

(32) De Larosière'i aruandes esitatud ettepaneku kohaselt on vaja järkjärgulist lähenemisviisi ning Euroopa Parlament ja nõukogu peaksid hiljemalt 17. detsembriks 2013 igakülgsest üle vaatama Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja Euroopa järelevalveasutuste toimimise.

(33) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt liidu finantssüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalvet, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada liidu finantsturgude integreerituse tõttu ning seetõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Asutamine

1. Asutatakse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu. Selle asukoht on Frankfurt am Main.

2. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu on osa Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemist, mille eesmärk on tagada liidu finantssüsteemi järelevalve.

3. Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi kuuluvad:

- Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu;
- määrusega (EL) nr 1093/2010 asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve);
- määrusega (EL) nr 1094/2010 asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve);
- määrusega (EL) nr 1095/2010 asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve);
- määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklis 54 ette nähtud Euroopa järelevalveasutuste ühiskomitee (edaspidi „ühiskomitee“);
- määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artikli 1 lõikes 2 osutatud liidu õigusaktides määratletud liikmesriikide pädevad või järelevalveasutused.

4. ELi lepingu artikli 4 lõikes 3 sätestatud lojaalse koostöö põhimõtte kohaselt teevad Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemis osalejad usalduse ja täieliku vastastikuse austuse vaimus koostööd, et tagada eelkõige omavaheline asjakohane ja usaldusväärne teabevahetus.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kohaldatakse järgmisi mõisteid:

- „finantseerimisasutus” – mis tahes ettevõtja või üksus, kelle tegevust reguleeritakse liidu õigusaktidega, millele on osutatud määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artikli 1 lõikes 2, või mis tahes teine liidus asuv ettevõtja või üksus, kelle põhitegevus on sarnast laadi;
- „finantssüsteem” – kõik finantseerimisasutused, finantsturud ja -tooted ning finantsturu infrastruktuurid;
- „süsteemne risk” – finantssüsteemi häire risk, millel võivad olla tõsised negatiivsed tagajärjed siseturule ja reaalmajandusele. Kõik finantsvahendajate, -turgude ja -infrastruktuuri liigid võivad olla teataval määral süsteemselt tähtsad.

Artikkel 3

Missioon, eesmärgid ja ülesanded

1. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu vastutab liidus finantssüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve eest, et toetada liidu finantsstabiilsust ohustavate ja finantssüsteemis asetleidvatest arengutest tulenevate süsteemsete riskide vältimist või vähendamist, võttes arvesse makromajanduse arenguid, et hoida ära laiaulatuslikud finantsprobleemid. See toetab siseturu sujuvat toimimist, tagades seeläbi finantssektori jätkusuutliku panuse majanduskasvu.

2. Lõike 1 kohaldamisel täidab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu järgmisi ülesandeid:

- määrab kindlaks kogu teabe ja/või kogub ning analüüsib seda, mis on asjakohane ja vajalik lõikes 1 kirjeldatud eesmärkide täitmiseks;
- tuvastab süsteemsed riskid ja seab need tähtsuse järjekorda;
- annab riskihoiatusi, kui sellised süsteemsed riskid on märkimisväärsed, ja vajaduse korral avalikustab need;
- esitab soovitusel parandusmeetmete võtmiseks, et reageerida tuvastatud riskidele, ja vajaduse korral avalikustab need soovitusel;

- e) kui Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu leiab, et tekkida võib eriolukord määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklis 18 määratletud tähenduses, väljastab ta nõukogule adresseeritud konfidentsiaalse hoiatusteate ning annab nõukogule hinnangu, kas oleks vaja võtta vastu otsus, mis adresseeritakse Euroopa järelevalveasutustele ja millega määratakse kindlaks eriolukorra olemasolu;
- f) jälgib hoiatuste ja soovitude kohaselt võetud meetmete rakendamist;
- g) teeb tihedat koostööd Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi kõigi teiste osalistega ja vajaduse korral varustab Euroopa järelevalveasutusi sellise teabega süsteemsete riskide kohta, mis on neile vajalik oma ülesannete täitmiseks; ning töötab koos Euroopa järelevalveasutustega välja ühise kvantitatiivsete ja kvalitatiivsete näitajate kogumi (riskinäidikud) süsteemsete riskide kindlakstegemiseks ja mõõtmiseks;
- h) osaleb vajaduse korral ühiskomitees;
- i) kooskõlastab oma tegevuse rahvusvaheliste finantsorganisatsioonide tegevusega, sealhulgas eelkõige Rahvusvahelise Valuutafondi ja finantsstabiilsuse nõukoguga, samuti kolmandate riikide oluliste asutustega küsimustes, mis on seotud makrotasandi usaldatavusjärelevalvega;
- j) täidab muid asjakohaseid ülesandeid, nagu on sätestatud liidu seadusandlikes aktides.

II PEATÜKK

KORRALDUS

Artikkel 4

Struktuur

1. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu koosneb haldusnõukogust, juhtkomiteest, sekretariaadist, teaduslikust nõuandekomiteest ja tehnilisest nõuandekomiteest.
2. Haldusnõukogu teeb otsuseid, mida on vaja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule artikli 3 lõike 2 kohaselt usaldatud ülesannete täitmise tagamiseks.
3. Juhtkomitee toetab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu otsustusprotsessis, valmistades ette haldusnõukogu koosolekud, vaadates läbi arutlusele tulevad dokumendid ja jälgides Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu käimasoleva töö edenemist.
4. Sekretariaat vastutab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu igapäevase töö eest. Ta pakub Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule kõrgekvaliteedilist tuge analüüsi, statistika, halduse ja logistika valdkonnas vastavalt eesistuja ja juhtkomitee juhistele kooskõlas nõukogu määrusega (EL) nr 1096/2010⁽¹⁾. Ta tugineb ka Euroopa järelevalveasutuste, liikmesriikide keskpankade ja liikmesriikide järelevalveasutuste tehnilistele nõuannetele.

⁽¹⁾ Vaata käesoleva Euroopa Liidu teataja lk 162.

5. Teaduslik nõuandekomitee ja tehniline nõuandekomitee, millele on osutatud artiklites 12 ja 13, annavad nõu ja toetavad Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu tema tööga seotud küsimustes.

Artikkel 5

Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu eesistuja ja eesistuja asetäitjad

1. Viieks aastaks pärast käesoleva määruse jõustumist on Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu eesistujaks EKP president. Järgnevateks ametiaegadeks määratakse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu eesistuja artiklis 20 ette nähtud läbivaatamise järel kindlaks määratava korra kohaselt.
2. Eesistuja esimese asetäitja valivad viieks aastaks endi seast EKP üldnõukogu liikmed, võttes arvesse kõikide liikmesriikide ning nende liikmesriikide, kus on käibel euro, ja nende liikmesriikide, kus ei ole käibel euro, tasakaalustatud esindatust. Eesistuja esimese asetäitja võib üks kord tagasi valida.
3. Eesistuja teine asetäitja on ühiskomitee eesistuja, kes on ametisse nimetatud vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artikli 55 lõikele 3.
4. Eesistuja ja eesistuja asetäitjad tutvustavad Euroopa Parlamendile avalikul kuulamisel, kuidas nad kavatsevad täita käesoleva määruse kohaseid ülesandeid.
5. Eesistuja juhatab haldusnõukogu ja juhtkomitee koosolekuid.
6. Eesistuja asetäitjad (vastavalt eesistuja asetäitjate järjestusele) juhatavad haldusnõukogu ja/või juhtkomitee koosolekuid, kui eesistuja ei saa koosolekul osaleda.
7. Kui nende EKP üldnõukogu liikmete ametiaeg, kes on valitud eesistuja esimeseks asetäitjaks, lõpeb enne viieaastase tähtaja möödumist või kui mis tahes põhjusel eesistuja esimene asetäitja ei saa oma ülesandeid täita, valitakse eesistuja uus esimene asetäitja lõike 2 kohaselt.
8. Eesistuja esindab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutuseväliselt.

Artikkel 6

Haldusnõukogu

1. Haldusnõukogu hääleõigusega liikmed on järgmised isikud:
 - a) EKP president ja asepresident;
 - b) liikmesriikide keskpankade juhid;

- c) komisjoni volinik;
 - d) Euroopa Järelevalveasutuse (Euroopa Pangandusjärelevalve) eesistuja;
 - e) Euroopa Järelevalveasutuse (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) eesistuja;
 - f) Euroopa Järelevalveasutuse (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) eesistuja;
 - g) teadusliku nõuandekomitee eesistuja ja kaks eesistuja asetäitjat;
 - h) tehnilise nõuandekomitee eesistuja.
2. Haldusnõukogu hääleõiguseta liikmed on järgmised isikud:
- a) kooskõlas lõikega 3 igast liikmesriigist üks kõrgetasemeline esindaja, kes esindab pädevaid riiklikke järelevalveasutusi;
 - b) majandus- ja rahanduskomitee eesistuja.

3. Liikmesriikide järelevalveasutuste esindamisel vastavalt lõike 2 punktile a vahetub iga liikmesriigi kõrgetasemeline esindaja vastavalt käsitlemisel olevale küsimusele, välja arvatud juhul, kui mõne liikmesriigi järelevalveasutused on kokku leppinud ühise esindaja kasutamises.

4. Haldusnõukogu kehtestab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu töökorra.

Artikkel 7

Erapooletus

1. Haldusnõukogu ja juhtkomitee tegevuses osaledes või seoses Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu mis tahes muu tegevusega täidavad Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu liikmed oma ülesandeid erapooletult ning üksnes liidu kui terviku huvides. Nad ei taotle ega võta vastu juhiseid liikmesriikidelt, liidu institutsioonidelt ega üheltki teiselt avalik-õiguslikult või eraõiguslikult organilt.

2. Haldusnõukogu liikmed (nii hääleõigusese kui hääleõiguseta) ei või tegutseda finantssektoris.

3. Liikmesriigid, liidu institutsioonid ega teised avalik-õiguslikud või eraõiguslikud organid ei püüa mõjutada Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu liikmeid artikli 3 lõikes 2 sätestatud ülesannete täitmisel.

Artikkel 8

Ametisaladus

1. Haldusnõukogu liikmed ja kõik teised isikud, kes töötavad või on töötanud Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogus või selle jaoks (sealhulgas asjakohased keskpunkade, teadusliku nõuandekomitee, tehnilise nõuandekomitee, Euroopa järelevalveasutuste ja liikmesriikide pädevate järelevalveasutuste töötajad) ei tohi avalikustada ametisaladusega kaitstud teavet isegi pärast oma ametiaja lõppu.

2. Teavet, mille on saanud Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu liikmed, võib kasutada üksnes oma kohustuste ja artikli 3 lõikes 2 sätestatud ülesannete täitmiseks.

3. Ilma et see piiraks artikli 16 ja kriminaalõiguse kohaldamist, ei tohi lõikes 1 osutatud isikud avaldada ühelegi isikule ega ametiasutusele neile ametikohustuste täitmisel teatavaks saanud konfidentsiaalset teavet, välja arvatud kokkuvõttena või üldistatuna, nii et üksikut finantseerimisasutust ei ole võimalik tuvastada.

4. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu lepib koos Euroopa järelevalveasutustega kokku ja kehtestab konkreetsed konfidentsiaalsusprotseduurid, et kaitsta üksikuid finantseerimisasutusi käsitlevat teavet või teavet, mille puhul on võimalik finantseerimisasutust tuvastada.

Artikkel 9

Haldusnõukogu koosolekud

1. Haldusnõukogu korralised täiskogu koosolekud kutsuvad kokku Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu eesistuja ning need toimuvad vähemalt neli korda aastas. Erakorralised koosolekud võib kokku kutsuda Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu eesistuja algatusel või haldusnõukogu hääleõiguselise liikmetest vähemalt ühe kolmandiku taotlusel.

2. Haldusnõukogu koosolekutel peavad kõik liikmed isiklikult osalema ja enda asemel ei või saata esindajat.

3. Erandina lõikest 2 võib liige, kes ei saa koosolekutel osaleda vähemalt kolme kuu jooksul, nimetada asendusliikme. Kõnealuse liikme võib asendada ka isikuga, kes on ametlikult nimetatud asjaomase asutuse reeglite kohaselt, et esindaja ajutiselt asendada.

4. Vajaduse korral võib haldusnõukogu koosolekutele kutsuda osalema kõrgetasemelisi esindajaid rahvusvahelistest finantsorganisatsioonidest, mille tegevus on otseselt seotud Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ülesannetega, nagu need on sätestatud artikli 3 lõikes 2.

5. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu töös võivad osaleda ka kõrgetasemelised esindajad kolmandate, eelkõige EMP riikide asjakohastest ametiasutustest, kuid rangelt ainult nende riikide jaoks eriti olulistest küsimustes. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu võib kehtestada korra, milles määratakse eelkõige kindlaks nende kolmandate riikide Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu töös osalemise laad, ulatus ja menetluslikud aspektid. Kõnealuse korraga võidakse ette näha, et need riigid on haldusnõukogus üksikjuhtumipõhiselt vaatelejatena esindatud ning seda ainult nende riikide jaoks oluliste küsimuste puhul, jättes igal juhul välja kõik juhtumid, kus võidakse arutada konkreetsete finantseerimisasutuste või liikmesriikide olukorda.

6. Koosoleku arutelu on konfidentsiaalne.

Artikkel 10

Haldusnõukogu hääletuskord

1. Igal haldusnõukogu hääleõigusega liikmel on üks hää.
2. Ilma et sellega piirataks artikli 18 lõikes 1 sätestatud hääletuskorda, otsustab haldusnõukogu kohalolevate hääleõigusega liikmete lihthääleteenamuse alusel. Hääle võrdse jagunemise korral otsustab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu eesistuja hää.
3. Erandina lõikest 2 on soovitusel vastuvõtmiseks või hoiatuse või soovitusel avalikustamiseks vajalik kahekolmandikuline hääleteenamus.
4. Haldusnõukogu võib hääletada, kui kohal viibib kaks kolmandikku hääleõiguslikest liikmetest. Kui kvorumit ei ole, võib Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu eesistuja kokku kutsuda erakorralise koosoleku, kus võib otsuseid vastu võtta, kui kohal viibib kolmandik hääleõiguslikest liikmetest. Artikli 6 lõikes 4 osutatud töökorraga kehtestatakse õigeaegse teavitamise eeskirjad, mida kasutatakse erakorralise koosoleku kokkukutsumisel.

Artikkel 11

Juhtkomitee

1. Juhtkomiteesse kuuluvad järgmised liikmed:
 - a) Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu eesistuja ja eesistuja esimene asetäitja;
 - b) EKP asepresident;
 - c) neli teist haldusnõukogu liiget, kes on samuti EKP üldnõukogu liikmed, võttes arvesse kõigi liikmesriikide tasakaalustatud esindatust ning tasakaalustatud esindatust nende liikmesriikide, kus on käibel euro, ja nende liikmesriikide, kus ei ole käibel euro, vahel. Haldusnõukogu liikmed, kes on samuti EKP üldnõukogu liikmed, valivad nad endi hulgast kolmeks aastaks;
 - d) komisjoni volinik;
 - e) Euroopa Järelevalveasutuse (Euroopa Pangandusjärelevalve) eesistuja;
 - f) Euroopa Järelevalveasutuse (Euroopa Kindlustus- ja Tööhajapensionide Järelevalve) eesistuja;
 - g) Euroopa Järelevalveasutuse (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) eesistuja;

- h) majandus- ja rahanduskomitee eesistuja;
- i) teadusliku nõuandekomitee eesistuja ning
- j) tehnilise nõuandekomitee eesistuja.

Juhtkomitee valitud liikme täitmata koha täitmiseks valib haldusnõukogu uue liikme.

2. Juhtkomitee koosolekud kutsuvad kokku Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu eesistuja vähemalt kord kvartalis enne haldusnõukogu iga koosolekut. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu eesistuja võib kokku kutsuda ka erakorralise koosoleku.

Artikkel 12

Teaduslik nõuandekomitee

1. Teaduslik nõuandekomitee koosneb teadusliku nõuandekomitee eesistujast ja 15 eksperdist, kellel on erinevad oskused ja kogemus ning kelle on esitanud juhtkomitee ja heaks kiitnud haldusnõukogu neljaks aastaks koos võimalusega mandaati pikendada. Kandidaadid ei tohi olla Euroopa järelevalveasutuste liikmed ja nende valimisel võetakse arvesse nii nende üldist pädevust kui ka mitmekülgset akadeemilist kogemust või tegutsemist muudes valdkondades, eelkõige väikestes ja keskmise suurusega ettevõtetes ning ametiühingutes, või pädevust ja kogemust finantsteenuste osutajate või tarbijatena.
2. Haldusnõukogu nimetab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu eesistuja ettepaneku alusel ametisse teadusliku nõuandekomitee esimehe ja kaks aseesimeest ning neil peaksid olema asjakohased põhjalikud teadmised ja asjatundlikkus, nt akadeemiline taust panganduse, väärtpaberiturugude või kindlustuse ning tööhajapensionide valdkonnas. Teadusliku nõuandekomitee eesistumine peaks nimetatud kolme isiku vahel roteeruma.
3. Teaduslik nõuandekomitee annab nõu ja toetab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu vastavalt artikli 4 lõikele 5 Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu eesistuja taotlusel.
4. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu sekretariaat toetab teadusliku nõuandekomitee tööd ja sekretariaadi juhataja osaleb selle koosolekul.
5. Vajaduse korral konsulteerib teaduslik nõuandekomitee varajases etapis ning avatud ja läbipaistval viisil sidusrühmadega, nagu turuosajad, tarbijaorganisatsioonid ja teadusekspertid, võttes seejuures arvesse konfidentsiaalsusnõuet.
6. Teaduslikule nõuandekomiteele antakse kõik vajalikud vahendid tema ülesannete edukaks täitmiseks.

Artikkel 13

Tehniline nõuandekomitee

1. Tehnilisse nõuandekomiteesse kuuluvad järgmised isikud:
 - a) iga liikmesriigi keskpanga esindaja ja EKP esindaja;
 - b) igast liikmesriigist üks esindaja, kes esindab riiklikke järelevalveasutusi vastavalt teisele lõigule;
 - c) Euroopa Järelevalveasutuse (Euroopa Pangandusjärelevalve) esindaja;
 - d) Euroopa Järelevalveasutuse (Euroopa Kindlustus- ja Tööhõivamis- ja Pensionide Järelevalve) esindaja;
 - e) Euroopa Järelevalveasutuse (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) esindaja;
 - f) kaks komisjoni esindajat;
 - g) majandus- ja rahanduskomitee esindaja ning
 - h) teadusliku nõuandekomitee esindaja.

Iga liikmesriigi järelevalveasutused valivad tehnilisse nõuandekomiteesse ühe esindaja. Liikmesriikide järelevalveasutuste esindamisel vastavalt esimese lõigu punktile b vahetub asjaomane esindaja vastavalt käsitlemisel olevale küsimusele, välja arvatud juhul, kui mõne liikmesriigi järelevalveasutused on kokku leppinud ühises esindajas.

2. Haldusnõukogu nimetab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu eesistuja ettepaneku alusel ametisse tehnilise nõuandekomitee eesistuja.
3. Tehniline nõuandekomitee annab nõu ja toetab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu vastavalt artikli 4 lõikele 5 Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu eesistuja taotlusel.
4. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu sekretariaat toetab tehnilise nõuandekomitee tööd ja sekretariaadi juhataja osaleb selle koosolekutel.
5. Tehnilisele nõuandekomiteele antakse kõik vajalikud vahendid tema ülesannete edukaks täitmiseks.

Artikkel 14

Muud nõustajad

Artikli 3 lõikes 2 sätestatud ülesannete täitmisel küsib Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu vajadusel asjaomastelt erasektori sidusrühmadelt nende arvamust.

III PEATÜKK

ÜLESANDED

Artikkel 15

Teabe kogumine ja vahetus

1. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu varustab Euroopa järelevalveasutusi riske käsitleva teabega, mis on neile vajalik oma ülesannete täitmiseks.
2. Euroopa järelevalveasutused, Euroopa Keskpankade Süsteem (EKPS), komisjon, riiklikud järelevalveasutused ja riiklikud statistikaasutused teevad tihedat koostööd Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga ja esitavad talle kogu teabe, mida tal on vaja oma ülesannete täitmiseks vastavalt liidu seadusandlikele aktidele.
3. Vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artikli 36 lõikele 2 võib Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu taotleda teavet Euroopa järelevalveasutustelt reeglina kokkuvõtlikul kujul või koondatuna, nii et üksikuid finantseerimisasutusi ei ole võimalik tuvastada.
4. Enne käesoleva artikli kohast teabe taotlemist võtab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu kõigepealt arvesse Euroopa statistikasüsteemi ja EKPSi arendatud, tehtud ja levitatud olemasolevat statistikat.
5. Kui taotletud teave ei ole kõnealustele asutustele kättesaadav või see ei ole tehtud kättesaadavaks õigeaegselt, võib Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu taotleda teavet EKPSilt, liikmesriikide järelevalveasutustelt või liikmesriikide statistikaasutustelt. Kui teave ei ole jätkuvalt kättesaadav, võib Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu taotleda seda asjaomaselt liikmesriigilt, ilma et see piiraks statistika ja andmete kogumise valdkonnas nõukogule, komisjonile (Eurostat), EKPl, eurosüsteemile ja EKPSile antud õigusi.
6. Kui Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu taotleb sellise teabe esitamist, mis ei ole esitatud kokkuvõtlikul kujul või koondatuna, tuuakse põhjendatud taotluses esile, miks konkreetset finantseerimisasutust käsitlevaid andmeid peetakse süsteemselt asjakohasteks ja vajalikeks, võttes arvesse turul valitsevat olukorda.
7. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu konsulteerib enne iga taotluse esitamist, mis käsitleb andmeid, mis ei ole esitatud kokkuvõtlikul kujul või koondatuna, asjaomase Euroopa järelevalvetusega, et tagada taotluse põhjendatus ja proportsionaalsus. Kui asjaomane Euroopa järelevalveasutus on seisukohal, et taotlus ei ole põhjendatud ja proportsionaalne, saadab ta taotluse viivitamatult Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule tagasi ja palub esitada täiendavaid põhjendusi. Pärast seda, kui Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu on asjaomasele Euroopa järelevalveasutusele esitanud sellised täiendavad põhjendused, edastab taotluse adressaat taotletud teabe Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule, tingimusel et adressaadil on õiguslikult tagatud juurdepääs asjaomasele teabele.

*Artikkel 16***Hoiatused ja soovitused**

1. Kui tuvastatakse märkimisväärsed riskid seoses artikli 3 lõikes 1 sätestatud eesmärgi saavutamise, annab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu hoiatused ja vajaduse korral annab välja soovitused parandusmeetmete võtmiseks, sealhulgas vajaduse korral seadusandlike algatuste tegemiseks.

2. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu hoiatused ja soovitused, mis on antud välja vastavalt artikli 3 lõike 2 punktidele c ja d, võivad olla üldised või konkreetsed, suunatud eelkõige liidule tervikuna või ühele või mitmele liikmesriigile, ühele või mitmele Euroopa järelevalveasutusele või ühele või mitmele liikmesriigi järelevalveasutusele. Kui hoiatus või soovitus on suunatud ühele või mitmele liikmesriigi järelevalveasutusele, teavitatakse sellest asjaomast liikmesriiki (asjaomaseid liikmesriike). Soovitused sisaldavad kindlaksmääratud tähtaega sellele poliitiliselt reageerimiseks. Seoses liidu seadusandliku aktiga antavad soovitused võivad olla adresseeritud ka komisjonile.

3. Samal ajal kui hoiatused ja soovitused edastatakse lõike 2 kohaselt adreassaatidele, edastatakse need ka kooskõlas rangete konfidentsiaalsusnõuetega nõukogule ja komisjonile ning juhul, kui need on adresseeritud ühele või mitmele liikmesriigi järelevalveasutusele, edastatakse need ka Euroopa järelevalveasutustele.

4. Et suurendada teadlikkust liidu majanduses peituvatest riskidest ning selliste riskide tähtsuse järjekorda seadmiseks töötab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu tihedas koostöös Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi teiste liikmetega välja värvikoodi süsteemi, mis kajastab eri riskitasemeid.

Kui sellise klassifikatsiooni kriteeriumid on välja töötatud, osutavad Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu hoiatused ja soovitused igal üksikul juhul eraldi ja vajaduse korral, millisesse kategooriasse risk kuulub.

*Artikkel 17***Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu soovitustele reageerimine**

1. Kui artikli 3 lõike 2 punktis d osutatud soovitus on adresseeritud komisjonile, ühele või mitmele liikmesriigile, ühele või mitmele Euroopa järelevalveasutusele või ühele või mitmele liikmesriigi järelevalveasutusele, teatavad adreassaadid soovituse alusel võetud meetmetest Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule ja nõukogule ning esitavad meetmete võtmata jätmise korral nõuetekohase põhjenduse. Vajaduse korral teavitab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu kooskõlas rangete konfidentsiaalsusnõudega viivitamata Euroopa järelevalveasutusi saadud vastustest.

2. Kui Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu otsustab, et soovitus ei ole järgitud ja adreassaatide põhjendused meetmete võtmata jätmise kohta ei ole piisavad, teavitab ta kooskõlas rangete konfidentsiaalsusnõudega adreassaate, nõukogu ja vajaduse korral asjaomast Euroopa järelevalveasutust.

3. Kui Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu on teinud lõike 2 kohaselt otsuse artikli 18 lõike 1 menetluse kohaselt avalikustatud soovituse kohta, võib Euroopa Parlament kutsuda Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu eesistujat asjaomast soovitus esitlema ning adreassaadid võivad taotleda osalemist arvamuste vahetuses.

*Artikkel 18***Avalikud hoiatused ja soovitused**

1. Haldusnõukogu otsustab pärast seda, kui ta on nõukogu teavitanud piisavalt aegsasti, nii et viimane saaks reageerida, igal üksikul juhul eraldi, kas hoiatus või soovitus tuleks avaldada. Olenemata artikli 10 lõikest 3, on käesoleva lõike alusel vastuvõetud haldusnõukogu otsuste puhul alati vajalik kvoorum, milleks on kaks kolmandikku.

2. Kui haldusnõukogu otsustab hoiatuse või soovituse avalikustada, teavitatakse sellest eelnevalt adreassaate.

3. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu avaldatud hoiatuste ja soovituste adreassaatidele antakse samuti õigus avalikustada oma seisukohti ja põhjendusi vastuseks nimetatud hoiatustele ja soovitustele.

4. Kui haldusnõukogu otsustab hoiatust või soovitus mitte avalikustada, võtavad adreassaat ning vajaduse korral nõukogu ja Euroopa järelevalveasutused kõik vajalikud meetmed, et kaitsta sellise hoiatuse või soovituse konfidentsiaalsust.

IV PEATÜKK

LÕPPSÄTTED*Artikkel 19***Vastutus ja aruandekohustus**

1. Vähemalt kord aastas, kuid ulatuslike finantsprobleemide korral sagedamini, kutsutakse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu eesistuja Euroopa Parlamenti kuulamisele seoses Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu aastaaruande avaldamisega Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Kõnealune kuulamine toimub muul ajal kui Euroopa Parlamendi ja EKP presidendi vaheline rahandusalane dialoog.

2. Lõikes 1 osutatud aastaaruanne sisaldab teavet, mille haldusnõukogu otsustab vastavalt artiklile 18 avalikustada. Aastaaruande tehakse avalikkusele kättesaadavaks.

3. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu uurib Euroopa Parlamendi, nõukogu või komisjoni palvel ka muid konkreetseid küsimusi.

4. Euroopa Parlament võib paluda Euroopa Süsteemsete Nõukogu eesistujal osaleda pädeva parlamendikomisjoni kuulamisel.

5. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu eesistuja arutab vähemalt kaks korda aastas ja sagedamini, kui seda peetakse asjakohaseks, Euroopa Parlamendi majandus- ja rahanduskomisjoni esimehe ja aseesimeestega suletud uste taga konfidentsiaalselt Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu tegevust. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja Euroopa Parlamendi vahel sõlmitakse kokkulepe selliste kohtumiste korraldamise üksikasjade kohta, pidades silmas täieliku konfidentsiaalsuse tagamist vastavalt artiklile 8. Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu edastab kõnealuse kokkuleppe koopia nõukogule.

Artikkel 20

Läbivaatamine

Hiljemalt 17. detsembriks 2013 vaatavad Euroopa Parlament ja nõukogu käesoleva määruse läbi komisjoni aruandele tuginedes

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 24. november 2010

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BUZEK

ning otsustavad pärast EKP ja Euroopa järelevalveasutuste arvamuse saamist, kas Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ülesandeid ja korraldust on vaja muuta.

Eelkõige vaatavad nad läbi Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu eesistuja määramise või valimise korra.

Artikkel 21

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Nõukogu nimel
eesistuja
O. CHASTEL